

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/33/2014
Identifikačné číslo spisu:	7209011395
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7209011395.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika na neverejnom zasadnutí 24. júna 2014 v Bratislave o dovolaní obvineného E. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 27. marca 2013, sp. zn. 4 To 74/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice II z 24. mája 2012, sp. zn. 8 T 149/2009 bol obvinený E. A. uznaný za vinného z prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Košiciach, v dobe od 15.12.2007 do 13.2.2008 v byte na ul. Q.. X vykonal najmenej 5-krát pohlavný styk s mal. L. E., nar. XX.XX.XXXX, chovankyňou Detského domova v Podolínci, ktorý vydal súhlas na dlhodobý pobyt dieťaťa v rodine obžalovaného z dôvodu jej prípravy na osvojenie a ktorú prevzal do svojej opateri na základe odporúčania Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach.

Za to bol odsúdený podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obvinený E. A. odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením z 27. marca 2013, sp. zn. 4 To 74/2012 ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti citovanému uzneseniu krajského súdu podal obvinený E. A. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ a g/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom a druhý, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa dovolateľa jeho právo na obhajobu bolo zásadným spôsobom porušené tým, že súd ignoroval dôkazy svedčiace v jeho prospech, predovšetkým výpoveď maloletej L. E. na hlavnom pojednávaní, ktorá poprela, že by spolu mali intímny styk a zároveň uviedla, že v prípravnom konaní ho zo spáchania stíhaného skutku usvedčovala len pod nátlakom a z donútenia riaditeľa Detského domova v Podolínci, Ing. A., ktorý sa jej vyhrážal, že ak sa neprizná, preloží ju do iného detského domova. Pokiaľ súd založil výrok o vine na výpovedi poškodenej z prípravného konania, bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., lebo ide o dôkaz v zmysle § 119 ods. 4 Tr. por., teda o dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takého donútenia.

Z uvedených dôvodov obvinený E. A. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 2 ods. 4, 9 a 10 Tr. por., aby zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutie a prikázal súdu, o rozhodnutie ktorého ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, ovšem v inom zložení senátu.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedla, že obvinený svoje právo na obhajobu realizoval aj prostredníctvom zvoleného obhajcu a jeho vina bola ustálená po vykonaní rozsiahleho dokazovania na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom. Navrhla preto dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou uvedenou v § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), po tom, ako využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (v danom prípade odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté, s obsahovými náležitosťami uvedenými v § 374 ods. 1, 2 Tr. por., ale súčasne aj to, že dovolanie obvineného E. A. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené ním uplatnené dôvody dovolania.

Súčasťou a obsahom práva na obhajobu nie je hodnotenie dôkazov tak ako sa toho domáha obvinený, pretože súd v tejto otázke postupuje podľa pravidiel vyjadrených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por.

Námietky dovolateľa sa bezprostredne dotýkajú hodnotenia dôkazov s tým, že boli ignorované dôkazy svedčiace v jeho prospech a poukazujúce na jeho nevinu. Keďže skutkový stav sa uzatvára práve na základe hodnotenia dôkazov, obvinený fakticky napáda aj správnosť zisteného skutku.

Námietky uvedenej povahy však stoja celkom zjavne mimo uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a preto sa dovolací súd nimi nemohol na dovolanie obvineného zaoberať. V prípade tohto dovolateľa ide o námietky nesubsumovateľné pod žiadny dovolací dôvod, pretože dovolací súd nemôže správnosť a úplnosť zisteného skutku skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.). Výnimku v tomto smere predstavuje len dovolanie podané Ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por., ktorý môže spomenutým mimoriadnym opravným prostriedkom napadnúť právoplatné súdne rozhodnutie vychádzajúce zo skutkového stavu, ktorý bol v podstatných okolnostiach nesprávne zistený alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Do ostatnej kategórie treba zahrnúť aj tvrdenie obvineného o nepoužiteľnosti výpovede maloletej svedkyne E. z prípravného konania z dôvodu jej nezákonného donútenia k výpovedi. Uvedená okolnosť bola totiž predmetom skúmania v pôvodnom konaní a súdy nižších stupňov ju uzavreli opačne ako dovolateľ, takže záver, ktorého sa domáha dovolateľ, by musel dovolací súd prijať len na základe iného hodnotenia dôkazov, čo je ale na dovolanie obvineného neprípustné. Vysloviť na dovolanie obvineného, že bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. predpokladá existenciu takých skutočností, ktoré nie sú závislé od hodnotenia vykonaných dôkazov a z ktorých je nepodmienené zjavné, že súd oprel svoje rozhodnutie o dôkazy, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

V preskúmvanej veci taký záver urobiť nemožno, a preto najvyšší súd dovolanie obvineného E. A. odmietol na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.